

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

Největší pozornost se na vinobraní v rakouském Retzu upíná na dvě kašny, z nichž asi dvě hodiny proudí víno.

Retz

Jen nějakých patnáct kilometrů jihozápadně od Znojma leží malé rakouské městečko Retz. Povlovná návrší obsypaná vinicemi v jeho okolí dávají na první pohled tušit, že i tady je víno zcela nepostradatelnou součástí života. A tam, kde se pěstuje víno, se také slaví jeho sklizeň. Vinobraní v Retzu se většinou koná týden po tom znojemském (letos 26. – 28. září, www.retzer-weinlesefest.at).

Samotné městečko se pyšní hned několika primáty. Především se tu dochoval jediný funkční větrný mlýn v celém Rakousku. Vinné sklepy pod městem patří k těm nejrozsáhlejším historickým sklepům vůbec a náměstí se řadí mezi největší v Rakousku.

Mlýn pochází z poloviny 18. století, ale s vínem má společné jen to, že stojí na okraji městečka mezi vinicemi. Vinné sklepy ovšem

už k historii pěstování vína ve zdejší kraji nepochybně patří. Pod celým městem se začal budovat jeden sklep za druhým. Jejich propojením pak vznikl labyrint o celkové délce 21 kilometrů. Tady se pak v hloubce třiceti metrů skladovaly veškeré zásoby vína z celého regionu. Nejspíš proto, aby ho měli měšťané řádně pod dohledem.

Víno až do Petrohradu

Poslednímu hraběti Hardeggoví, Michaelu von Maidburg, udělil roku 1458 císař Bedřich III. důležitou výsadu ke zřízení skladu soli a k obchodování s obilím a vínem. Roku 1486 byl Retz dobyt maďarskými vojsky. Maďarský král Matyáš Korvín, který z dnešního Dolního Rakouska vyhnal císaře Bedřicha III., ovšem obnovil obchodní privilegia města Retz.

Kvetoucí obchod s vínem městu přinesl velký blahobyt a během následující doby re-

nesance tu byla postavena řada skvostných domů. Retz svého času vyvážel víno do desítek českých a moravských měst i dále na východ. Těžké povozy tažené čtyřspřežím mířily nejčastěji do Prahy, Brna, Nových Hradů, ale i do Krakova či Petrohradu.

Neměnná teplota kolem 8 stupňů Celsia umožňovala vínu ve sklepech dozrát do jakosti dovolující přepravu i do vzdálených míst. Sklepy byly vykopány v tvrdém křemitém písku, pozůstatku třetihorních mořských usazenin. Mnohé chodby jsou obloženy cihlami, ale ne kvůli zpevnění, to jen majitelé chtěli dát najevo svou prestiž. Spousta sklepů se zachovala tak, jak vznikla – vydlabaná do písku. Ostatně, můžete si je prohlédnout.

Městské podzemí ale nepřinášelo městu jen prospěch. Když sem v 15. století obrátili svou pozornost husité, zdálo se, že hradby snadno odolají, dokonce tu při obléhání města zahynul táboritský hejtmán Bohuslav ze Švamberka. Husité ale podkopali opevnění města a vnikli do jednoho ze sklepů, z něhož pak pronikli až na tržiště a město roku 1425 z velké části vypálili a vydrancovali. Bylo to ostatně jejich první vítězství za hranicemi českého království. Majitel Retzu Jan z Hardeggu později zemřel v pražském vězení.

Husité z podzemí vylezli přímo v centru města. Dnes je tu hlavní náměstí. Hauptplatz v Retzu patří k nejkrásnějším a se svou plochou 1,2 hektaru je také jedním z největších v celém Rakousku. Jeho hlavní dominantou je radnice s 57 metrů vysokou věží. Za jedno euro můžete vystoupat po 128 schodech na ochoz věže a porozhlédnout se po obdélníkovém protáhlém náměstí, jež lemují řady měšťanských domů v renesančním, barokním i biedermeierovském slohu. V době konání vinobraní je pak právě náměstí tím nej důležitějším místem.